

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 1. Bona non negligenda. Ex Veteri. Ex Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

duratur. Ingratum ad beneficia est, ad confilia infidum, ad iudicia sævum; inverecundum ad turpia, impavidum ad pericula, in humanum ad humana, temerarium ad divina; præteritorum obliviscens, præsentium negligens, futura non prævidens. Et ut in brevi cuncta horribilis mali mala complectar; ipsum est, quod nec Deum timet, nec hominem reveretur.

S. Bernardus l. 1. de confid. ad Eugenium c. 2.

Quatuor sunt hominum genera pertinaciter obflinatorum: scilicet tyrannus in retentione domini, hæreticus in pravitate fidei, assuetus verbis improprii; & possessor alienæ rei. S. Thom. Aqu. opusc. 37. c. 4. Vide plura. Peccator. Consuetudo.

TITULUS IV. OCCASIO.

§. 1.

Bona non negligenda.

Ex Veteri.

EO tempore ierat Laban ad tondendas oves - voluit, Jacob consistere fecero suo, quod fugeret. Gen. 31. 20. Nactus est Jacob magis opportunum tempus ad fugam: locus enim ille, in quo Laban occupatus erat in tonsione ovium, remotè distabat. Dionys. Carth. apud Sylveira in Matth. 18. c. 13. q. 3.

Festinauit populus, & transit. Jos. 4. 10. Cum flumen apertum viderent, & occasionem ad trajiciendum; mox eam arripuerunt. Diez D. 23. Pent. conc. 1. Exsiccatus erat Jordanis alveus, commodaque in terram promissionis transeundi dabatur occasio. Itaque festinauit &c. Multæ nobis dantur in coelum promissum transeundi occasiones: festinemus, & transeamus. Barradius D. 20. t. 2. l. 4. c. 14.

Elegit sibi quinque limpidissimos lapides. 1. Reg. 17. 40. Abul. q. 29. hic: accepit lapides, priusquam iret ad bellum: quia fortè postea, quando pugnaret, non reperiret lapides in loco, & interim posset eum percutere hostis: vel fortè non inveniret lapides convenientes sibi in loco; egebat enim durissimis. Didacus Nis. D. Sept.

In die bona venimus: quodcumq; invenit manus tua, da servis tuis, & filio tuo David. 1. Reg. 27. 8. Abul. hic: voluit petere tunc, & non alias: ed quod crederet, eum nunc magis esse dispositum ad dandum, quam alias: quia in illa die tondabantur greges, fiebat lætitia magna, & convivia; & cum hinc sine homines hilariiores, esset magis dispositus ad dandum, Did. Nis. l. 4. c. 8. Vit. Abr.

Ex Novo.

Ecce leprosus veniens adorabat eum. Matth. 8. 2. S. Chrysof. quasi festinus occurrit ei. Abul. leprosus quasi ex quodam impetu, & cum quadam præparatione, veniebat ad Christum: quia timebat, ne intraret urbem, antequam curaret eum: & si introisset semel in illam, non licebat leproso illuc introire ad petendam curationem: ideo mansit paratus in loco suo, per quem Christus descensurus erat, ut

occurreret ei. Age tu in negotio animæ, quod ille circa corpus mortale. Did. Nis. D. Sept. §. 2.

Et ecce mulier Chanaanæ clamavit dicens ei: miserere mei &c. Matth. 15. 22. Non dimisit illum ulterius transire, quousque assecuta fuit omnia, quæ desiderabat. Stella in Luc. 7.

Tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedæi. Matt. 20. 20. Advertendum, matrem filiorum Zebedæi accedere ad petendum, cum de Passione Christi sermo habitus esset, cum thesauri sanguinis Christi aperiantur. Quando tu memoraris Passionis Christi, illamque recogitas, & Patri proponis; tunc pete, quidquid voles. Ut petas à rege beneficia, expectas temporis opportunitatem, cum lætus est. Lætitia Christo Passio; mira dat in Passione beneficium. Osorius f. 4. D. 2. Quadrag.

Quid molesti estis huic mulieri? Matth. 26. 10. Cur Christus reprehensit Discipulis, Mariam laudat? R. ex verbis Christi: quia usà occasione, Christo in propria persona beneficiendi. Sylveira hic q. 11.

Venit hora. Marci 14. 41. quasi dicat Apostolis: non illam prætereamus. Heu quam multi horam divinis actionibus aptam prætereunt; & eos incautos apta hora pertransit; & in omni vita ipsorum non revocaverunt præteritum; nec illud bonum, quod se ad agendum præbebat in hora dimissum. Affuit hora exercendæ humilitatis, & absque humilitate transire permiserunt: affuit hora, quæ parabatur fluvius lacrymarum, peccata delentium; & absque lacrymis, imò steriliter, illa hora defluxit; nec reinvenirent similem actionem. Præstat aliquando hora orandi facilitatem; & mora horam deduxit in horam; & illa in aliam: & sic per incuriam tempora multa vacua deflexerunt. Non ergo prætereamus horam nostram, quia nescimus horam divinam: hora nostra est actionis; dijudicationis est hora divina. Sim. Cas. l. 13. c. 7. hic.

Et hæc ipsa hora superveniens. Luc. 2. 38. Supervenit hora, quæ Christus advenit, cum quo in templo convenit. Supervenit anus ista, debita hora; quoniam ante illam venisset in cassum, quia scriptum est: *vanum est vobis ante lucem surgere.* Vanum porro cunctis viventibus factum erat, ante lucem, quæ Christus est, boni aliquid peregrisse: post venisse, protinus ignavia adscriberetur. Cœpit hora,

hora, convenire posse cum Christo ab eo tempore, quò in Mundo incarnatus apparuit & usque ad sæculi terminum perdurabit. Post mortem verò hæc hora finem fortietur; ut, qui cum Christo in hac hora, in hoc templo, non convenierint; post mortem convenire nullatenus possint. Et cum omnes habeant horam; vae qui perdidit conveniendo horam cum Christo: qui omnem semper paratus est ad horam, quando ad ipsum redire decernimus. Sim. Cas. l. 2. c. 17. hic.

Cum autem sol occidisset. Luc. 4. 40. Cur post solis occasum adducebantur infirmi ad Christum? R. Abul. in Matth. q. 8. quia sequenti die manè recessurus erat de urbe Capharnaum. Marci 1. 35. Luc. 4. 42. Uti scilicet occasione. Sylveira hic. q. 8.

Cum audisset de Jesu. Luc. 7. 3. Mox ut Christus Capharnaum pervenit, & id intellexit centurio; nuntios ad illum misit, nè forte discederet. Si Christus prope te transierit, & audieris famam ejus, vocem, & inspirationem; nè facias moram, sed citò accurre, antequam discedat, mors veniat. Stella hic.

Et ecce mulier ut cognovit. Luc. 7. 37. Mota ad cœlestis Doctoris verbum, suorum peccatorum mole contrita, liquefacta dulcedine Christi, tracta decore conversationis; fida in animo, de benignitate ipsius sperans remissionem peccatorum; incensa igne charitatis illius; opportunitatem perveniendi studiò impigrò quærebat. At ubi tempus, & locus, & quæsitus Christus, conveniunt; quærens invisibiliter tracta. non sonò vocis, sed mente vocata venit. Simon. Cas. l. 8. hic de Magdalena. Nota diligentiam: non interposuit moras; non reservavit penitentiam ad finem vitæ. Casar. Arelat. hom. 7. Nec ipsa se reservavit, ut in fine vitæ penitentiam ageret; sed, dum adhuc poterat peccare, sic voluit peccata deferere, ut illam de adulteriis suis non impossibilitas subtraheret, sed voluntas. Sylveira hic. Avide arripit occasionem salutis, alibi forsân non habitura. Tertull. l. de pœnit. c. 4. rape occasionem inopinatæ felicitatis. Id. ib.

Occurrerunt ei decem viri leprosi. Luc. 17. 12. Occurrerunt ei; nè, si transiret Jesus, ipsi remediò privarentur. Utere occasione salutis, quæ à tegro calva est. Sylveira hic. q. 3.

Quod Jesus transiret. Luc. 18. 37. Cœcus oblatam arripuit occasionem: nam pertransiit benefaciendo. Act. 10. 38. Escobar t. 5. Prophet. Chr. l. 12. sect. 2. §. 2.

Domine, memento mei. Luc. 23. 42. O quam bene occasione tam bonâ uti scivit, petens gratiam eò die, quò sanguinis sui thesauros Christus fudit; eò die, quò cum divina iustitia genus humanum reconciliabatur; eò die, quò pro reis innoxius immolabatur. Did. Nis. f. 2. D. Palm. de Convers. boni latr. Latro accessit optimò tempore. 2. Cor. 6. 2. *tempore acceptò exaudivi te, & in die salutis adjuvi te.* Dum enim omnia tempus habent, quænam dies salutis? quod tempus acceptum? nisi hora illa, in quo tantum sacrificium Patri oblatum est; quando Christi chari-

Polyanth. Sacr. Tom. II.

tas summè exarfit; quando gratiæ pretium tam copiosè effundebatur. Oforius f. 2. D. Palm.

Reliquit ergo hydriam suam mulier. Joan. 4. 28. Quare mulier, dum tendit in civitatem, hydriam relinquit? Ratio hujus germana: nè ipsam hydriam priùs domum portans detineretur ad tantum bonum suis concubibus nuntiandum: nè etiam ipsâ morâ Christus inventus in itinere elaberetur. Sylveira hic. q. 37.

Secundùm tempus. Joan. 5. 4. Descendit Angelus opportunò tempore, quando Deo visum; non certò aliquò Paschatis, sed hominibus minimè cognitò. Et idè Angelus aliquando venit interdiu, aliquando nocte, aliquando frequenter in anno, aliàs raro. Euthymius: non semper fiebat miraculum, sed certis temporibus; hominibus quidem incognitis; verum frequenter, ut opinor, in anno: propter hoc siquidem in porticibus deambulabat languentium magna multitudo. Hoc à nobis Dominus maxime exoptat, ut omnibus horis, & momentis, de nostra salute sollicitissimus. Sylveira hic. q. 9.

Ante diem festum Pasche, sciens Jesus, quia venit hora ejus. Joan. 13. 1. Scilicet Passionis & mortis. Præoccupavit diem Passionis suæ Dominus; ut pridie faceret, & ordinaret plurima, ad remedium nostrum spectantia; quæ postredie per tumultuariam captivitatem tractare non posset: solatium Discipulorum, lotionem pedum, SS. Sacramentum. Ut disceremus, non differre ad diem mortis, quæ viventes, scientes, & prudentes, facere nos convenit. Si enim Christus summa sapientia; qui omnia derepente, & ex tempore, facere accuratissimè poterat; ita se tamen ad diem, & horam mortis composuit, acli antecedente præparatione eguisset; quantâ præmeditatione se comparare homo debet ad horam mortis felicem, quâ tam multa occurrunt faciendâ, quæ antè fuisse facta oportet. Did. Nis. D. Septuag. §. 2.

Ecce aqua. Act. 8. 36. S. Hilarius in Pf. 67. Sacramentum Baptismi adèò impatienter postulavit, ut à Diacono ministerium Apostolici officii salutis suæ cupidus exigeret. Arripuit aquæ opportunitatem Eunuchus, cujus erat in via raritas per desertum. Præsentem, & aptam occasionem noluit omittere. Sylveira hic.

§. II.

Occasionis bonæ non negligendæ alia motiva.

Egrediamur foras. Gen. 4. 8. Oleaster: utinam, qui bona agunt, sic opportunum ad hoc tempus quærent, quemadmodum peccatores. Nōrunt peccatores suam opportunitatem magis operibus quærere, quam boni vix ad opera bona curant. Observavit ergo nequam Cain tempus, quò fratrem solum inveniret in agro; ubi, qui prohiberet, non inveniretur; neque, qui accusaret, adesset. Did. Nis. D. 7. Pent. §. 3.

D d 2

Qui